

LES TRANSFERÈNCIES UNIVERSITÀRIES: LA SEU PLENA D'OUS?

G.T.I.

En el marc del document de pactes que el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes (STEI) i el Grup de Treballadors Independents de la Universitat de les Illes Balears (GTI) vàrem firmar ara farà una any, l'STEI ha volgut cedir-nos aquest lloc perquè diguem la nostra respecte del traspass de competències en matèria universitària que el Govern central va fer no fa gaire a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. I aprofitam, agraïts, per dir, primer de tot, que cal valorar positivament el fet de les transferències perquè representa la fi del procés d'una de les aspiracions més grans dels nostre col·lectiu. No hem d'oblidar, però, que és una part d'un procés global, el de l'autogovern que s'emmarca en l'anomenat Estat de les autonomies. En el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, tots dos processos tenen molts de punts de coincidència si hi miram la durada en el temps - llarguíssima -, els entrebancs de les negociacions -enormes- i fins i tot quins col·lectius hi han tengut veu i vot; i hi veurem més coincidències encara si hi comparem les aspiracions inicials i els resultats finals obtinguts. Tot plegat sembla una mica com allò del porc que reia mentre el sanaven perquè creia que l'anaven a matar...

Per què un elevat nombre de membres del personal i d'administració i serveis (PAS) de la UIB coincideix en aquesta anàlisi positiva i negativa alhora? Perquè te-

nim dipositat en la feina un gran component d'afecte derivat de la il·lusió que posàrem i posam en la construcció i l'engrandiment d'una universitat digna de la societat a la qual serveix. Perquè durant molts d'anys, i sovint de manera incompresa, fent mes hores que un rellotge massa vegades de franc, hem ajudat a bastir-la i hem estat un punt de referència claríssim a l'hora de demanar transferències. Les xifres del PAS, comparades amb les d'altres universitats de característiques semblants, deixaven ben clar el tracte discriminatori que rebia la UIB; eren una de les cartes més fortes que hom podia jugar a l'hora de les negociacions.

Hauríem volgut molta més fermesa i ambició respecte dels nostres representants del Govern balear, perquè les xifres cantaven i canten: per a la mateixa feina, en altres universitats trobareu dos o tres treballadors, i aquí només un o dos contractats en precari!

D'aquí la nostra alegria quan les transferències esdevingueren realitat, perquè creiem que això seria el principi de la solució a la mancança enorme de llocs de treball, que això possibilitaria la redefinició i la potenciació dels diversos serveis que ofe-

rim a tota la comunitat universitària, que hi hauria doblers sobretot per resoldre el problema gravíssim de les contractacions precàries i per fer justícia quant a l'equiparació salarial amb els treballadors de la Comunitat Autònoma.

Però ens hem trobat amb la Seu plena d'ous. Només ens han transferit una mica més dels doblers necessaris per mantenir dignament allò que hi havia i ens han vingut a dir que encara gràcies, perquè s'ha pogut aconseguir moltíssim si tenim en compte sobretot la greu situació econòmica actual. *Val més un té que dos te'n daré.* I per ventura deu ser ver. No tenim res a retreure a l'actual equip de govern de la UIB, ni a l'anterior, en aquest sentit, ans al contrari: coneixem els seus esforços. No es pot retreure res a qui no hi tenia vot. El principi d'autonomia universitària té aquestes coses. A què jugarem a partir d'ara no ho decidien ells, sinó els governs central i autonòmic. Si de cas hauríem volgut molta més fermesa i ambició respecte dels nostres representants del Govern balear, perquè les xifres cantaven i canten: per a la mateixa feina, en altres universitats trobareu dos o tres treballadors, i aquí només un o dos contractats en precari!

Sí que estam queixosos, però, que ens hagin aplicat el mateix esquema negociador. Ens han escoltat, com va escoltar el govern autonòmic els representants universitaris, això sí, però han decidit per nosaltres el joc i les regles i no tenim ja altra opció que jugar-hi en aquestes condicions o deixar-ho córrer. L'elaboració de la famosa auditoria administrativa, com la negociació de les transferències, també va ser llarguíssima. Les conclusions encara dormen el somni dels justos esperant la publicació en forma de llibre blanc, per exemple. Hi ha hagut moltíssimes reunions de comitè d'empresa i de junta de personal (amb el gerent, sobretot, i, també, amb el rector i alguns vicerectors, la qual cosa sembla que demostra en principi la voluntat negociadora) abans de la confecció del catàleg de llocs de treball del PAS funcionari i

laboral de la UIB. Però també és cert que no en varem tenir informació definitiva fins el mateix dia en què celebràrem una assemblea general del PAS, mentre que els docents, per posar un exemple, ja tenien les seves plantilles i dotacions ben discutides i «consensuades» i aprovades en la Junta de Govern, molts de mesos abans. No és el mateix n'Arnaú que mestre Arnaú.

És ben lloable i d'agrair que s'hagin elaborat normatives reguladores quant a jornada de treball, permisos, hores extraordinàries, etc. També ho és la creació de la borsa de treball. Tot això és històricament positiu a la UIB. Però els valencians diuen que *Fer-ne i no fer-ne una és com no fer-ne ninguna*. Les nombroses propostes que els nostres representants sindicals del GTI-STEI han fet, amb temps i de bona manera, a l'equip de govern de la UIB respecte de totes aquestes qüestions s'han atès en molts de casos però han tocat massa vegades amb les negatives i les vacil·lacions de la gerència. També han hagut de patir les travetes dels representants dels sindicats d'àmbit estatal, que, a més de fer poquíssimes propostes de millora, ens volgueren excloure de les negociacions emparant-se en una legislació caduca i només mirant el benefici propi. Per a aquesta gent -que darrerament no usa gairebé mai la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i, per tant, pròpia de la UIB- fa molt bon parlar de possibilisme, sobretot si el possible coincideix en gran manera amb els interessos propis.

Ara ja està fet, dat i beneït. La Junta de Govern va aprovar el passat 18 de desembre un catàleg de llocs de treball ben poc ambiciós, tot i l'efecte dominó positiu que provocarà en els funcionaris, sobretot en els que fa temps que esperen l'oportunitat de millorar la seva categoria. Si tenim en compte que la relació de llocs de treball en comptabilitza 284 i que el catàleg en preveu 394, la valoració que n'hem fet fins ara sembla contradictòria, ja que s'hi veu un increment de 110 places, és a dir, més

del 35 %. Però cal fer públic que el nombre de persones contractades en condicions precàries (sous més baixos respecte de funcionaris o laborals amb la mateixa feina, la por de no saber mai si continuaran contractats cada sis mesos, etc.) també supera de llarg els 100, i que no tots aquests llocs de feina (absolutament necessaris per al funcionament de la universitat) s'han vist reflectits al catàleg. Això vol dir que hi haurà molts de casos d'increment fictici de places al paper i de disminució real i efectiva. A la loteria dels concursos i oposicions hi haurà molts de precaris que fins

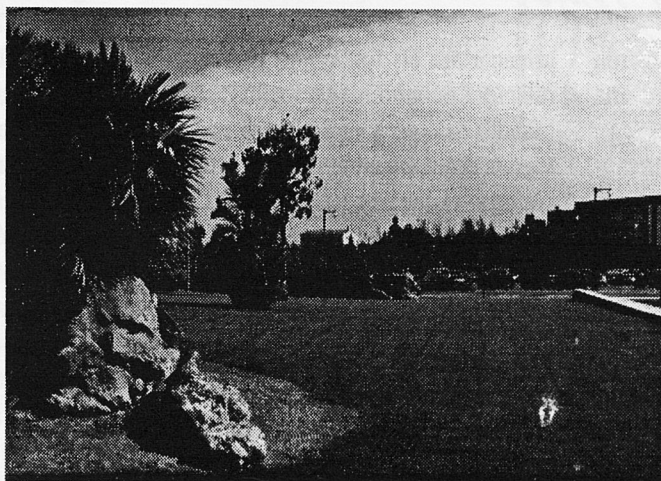

Foto: Servei Comunicació / UIB

i tot no podran ni comprar el dècim.

Com dèiem abans, hauríem volgut més fermesa i ambició respecte de la situació ideal a la qual volem arribar, i no una tombada de coll a la dura realitat de sempre sense totes les ganes necessàries per transformar-la. És per tot això que prop de les dues terceres parts del PAS de la UIB, després de la referida assemblea general, va firmar el manifest següent:

«Els sotasignants, membres del personal d'administració de la Universitat de les Illes Balears, manifestam el nostre suport a les tasques negociadores que han dut a terme els nostres representants de la Junta de Personal i del Comitè d'Empresa respecte als assumptes més decisius que afecten els col·lectius de funcionaris i de personal laboral contractat.

Més concretament, i seguint el que s'ha acordat a l'assemblea general d'avui dia 16

de desembre de 1996, feim constar el següent:

1. El desacord amb la forma i el poquíssim temps que se'n ha donat per poder aportar propostes de millora als processos d'elaboració de catàleg i de relació de llocs de treball del PAS de la UIB, qüestions, per altra banda, transcendents per al nostre futur professional.

2. La disconformitat amb el contingut del catàleg pel que fa al personal laboral i, en menor mesura, al funcionari. En tots dos casos, manifestam també el desacord amb el contingut de les relacions de llocs de treball respectives per al 1997.

3. Reclamam que es pugui arribar a una proposta consensuada en tots els casos, que atengui les necessitats reals i actuals de la UIB i, de manera especial, els casos dels companys contractats en precari.

4. Ens reservam el dret d'exercir les accions legals de pressió oportunes per tal que siguin ateses les nostres reclamacions, les quals consideram justes, així com el de donar-ne publicitat als mitjans de comunicació.

Son Lledó, 16 de desembre de 1996".

És necessària també l'autocrítica. No ho hem sabut fer més bé, és cert. Però volem deixar ben clar, finalment, i d'això l'equip de govern de la UIB n'és testimoni, que en cap cas hem estat partidaris de la desqualificació sinó dels arguments, de la raó i de la civilitzada preservació de les relacions personals per damunt de les discrepàncies, i que aquest és el camí que farem sempre. □

Grup de Treballadors Independents de la UIB

Campus universitari, gener de 1997